

bedste og den mest demokratiske Vej at gaa.

Ellinger: Sikkert nærmer Forhandlingen sig nu sin Slutning, og jeg skal derfor udtale mig kort. Den højtærede Konseilspræsident udtalte sig før om de kongevalgte og gav, som han sagde, et klart og bestemt Svar i saa Henseende, idet Svaret gik ud paa, at han ikke vilde udtale sig derom. Jeg maa straks sige, at jeg kan være enig med den højtærede Konseilspræsident om Rigtigheden af hans Standpunkt; det samme have alle Konseilspræsidenter efter Systemskiftet indtaget, og jeg finder, det er et korrekt Standpunkt. (Afbrydelse). Om Forladelse, ikke den sidste radikale Konseilspræsident. Det, jeg særlig ønsker at pege paa, er, at den første Konseilspræsident, det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), gjorde akkurat den samme Opfattelse gældende. Det var ikke her i Tinget, hvor Spørgsmaalet ikke blev stillet til ham; men efter at Alberti i sin Tid havde fremsat en Udtalelse i sin Valgkreds angaaende dette Spørgsmaal, blev den daværende Konseilspræsident interPELLERET om dette Spørgsmaal i sin Valgkreds, og han gav derpaa et Svar, der var saa nær kongruent med det Svar, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og nu ogsaa den nuværende højtærede Konseilspræsident gav, at der ikke er Forskel i saa Henseende.

Det ærede Medlem, som nylig talte (Slengerik), nævnede det Udtryk, som er kommet frem gentagne Gange fra Venstre og Venstres Ordfører, at foreløbig vil man stille sig den Opgave at lave et stærkt Folketing. Men nu er der det mærkelige, at den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), forleden Dag sagde, at hvis disse Forslag blev gennemførte, vilde hans Parti ikke vinde, men tværtimod tabe derved. Nu vil jeg derfor spørge det ærede Medlem fra Esbjerg, om det, at hans Parti ved Valgene gaar tilbage i Antal, kan give Folketinget særlig Styrke. Mener det ærede Medlem det, maa jeg sige, at det er en Selverkendelse, som jeg ikke havde ventet fra det ærede Medlem.

Jeg vil dernæst fremsætte nogle Udtalelser om forskellige Ting, som den højtærede Konseilspræsident før sagde, idet jeg dog skal begynde med at sige, at den højtærede Konseilspræsident er ikke saa overmaade let at debattere med. For det første er han en udmærket Debattør, men saa har han ogsaa en mærkelig Ævne til, naar han

vil imødegaa andre, at fremdrage mindre væsentlige Ting og gøre dem til det væsentlige og til, som jeg ogsaa skal paaavise, at fremdrage enkelte Citater eller Stumper af Citater og give dem en almenyldig Betydning, som den højtærede Konseilspræsident dog maatte vide, at de ikke have, blot han havde læst i Omegnen af Citatet. Den højtærede Konseilspræsident sagde meget rigtigt, at man i sin Tid var enig om, at man vilde indskrænke sig til en Ændring af Grundlovens § 32. Dette udtalte jeg forleden Dag og omtalte, hvorledes man er gaaet bort derfra. Men naar den højtærede Konseilspræsident dertil føjede, at man var enig om at indskrænke sig til en Ændring af § 32 i en bestemt Retning, som han nærmere nævnede, er dette ikke Tilfældet, men den højtærede Minister fik for Resten Lejlighed, da han citerede Udvalgets Betænkning fra 1906 — tror jeg, det var —, til at rette dette Punkt. Men saa sagde den højtærede Konseilspræsident overfor Udtalelser af mig, at naar han i sin Tid havde modsat sig Kvindernes kommunale Valgret, var det, fordi han mente, at dette Forslag vilde vanskelig-gøre o. s. v. Han gav en Forklaring deraf. Men nu er der det mærkelige, at jeg aldeles ikke har talt om, at den højtærede Minister i sin Tid havde modsat sig Kvindernes kommunale Valgret. Jeg har alene af den Grund ikke kunnet gøre det, at jeg, indtil den højtærede Konseilspræsident selv fremdrog det, ikke mindedes, at han var en Modstander deraf. Det Svar, som den højtærede Konseilspræsident gav mig, var derfor for saa vidt forkert, som det var paa en helt anden Udtalelse, at Svaret kom, og derfor passede det ikke. Det, jeg gjorde opmærksom paa, var, at den højtærede Konseilspræsident havde udtalt sig mod, at Tyende, der svarer Skat til Kommunen, fik Valgret. Jeg finder, det er naturligt, at ogsaa kvindeligt Tyende faar kommunal Valgret, naar man overhovedet giver Kvinder den. Dette Punkt var det, jeg sagde, at den højtærede Minister havde udtalt sig imod, ikke i 1903, hvad jeg tror det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) sagde, men i 1907, hvis jeg ikke tager fejl. Jeg gjorde opmærksom paa den overordentlig hurtige Udvikling, som den sidste ærede Taler glædede sig over: at man for et Par Aar siden bestemt kan udtale sig imod, at Tyender, der ere Skatteydere, faa Valgret, og saa nu gaa med til denne radikale Ændring af Grundlagene for Valgene til Rigsdagen, at altsaa den højtærede Konseilspræsident nu staar som Stiller af et Forslag om, at disse skulle have fuld Valgret